

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1766**

**VD18 90118251**

§. 18. Diploma: Unam sanctam.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

**Sæcul. XIV.** sufferat. Aliunde novimus, addit, ea,  
A.C. 1302. quæ Petrus Clæsius corpore infuscus, ani-  
moque cæcus, & quidam ali in senatu  
Parisiis habito protulere, ut Francie Re-  
gem in præcipitem locum ducerent. Ve-  
strum erat illis obfistere. At metus  
potestatum temporalium vicit. Saltem  
hos sermones schismatiscos non auscul-  
tare, aut postea non referre debebatis.  
Dum temporalia spiritualibus non esse  
obnoxia dicuntur, nonne eo ostenditur,  
ut duo statuantur principia? Litteras  
sic finiebat: Profecto gerentes morem  
laeti videbimus, & inobsequentes pro  
ratione culpæ suæ puniemus.

### §. XVIII.

*Diploma: Unam sanctam.*

**Vita Bonif.** Plerorumque Præsulum Gallorum ab-  
**ap. Rayn.** sentia Papam Bonifacium non im-  
pediebat, quin convocatum anno prior  
anno concilium Romæ celebraret. Oct.

**Bern. Guid.** 1302. Magnum ibi strepitum faciebat,  
to. 11. conc. & minas jactabat in Regem Philippum  
P. 2444. Pulchrum; sed exequi omisit: tantum-  
**Rayn.** n. 13. modo pro conciliij hujus opere habe-  
**Extrav.** tur nota decretalis: *Unam sanctam, cui-*  
**comm. De** *jus hic summa videtur! Unam sanctam*  
**major.** *catholicam, & apostolicam Ecclesiam*  
*credimus & confitemur, extra quam*  
*non sit salus: agnoscimus etiam eam*  
*esse*

esse unicum, & unum corpus, unicu- Sæcul.XIV.  
A.C. 1302.  
que habere caput, non duo veluti mon-

strum. Id unicum caput est Christus, &

S. Petrus ejus Vicarius, sanctique Petri

successor. Sive igitur Graeci, sive alii

negent se huic successori subjectos esse,

fateantur, oportet, se non esse oves Chri-

sti, cum ipse dixerit: *Fiet unum ovile & unius paster.*

*Joan. x. v. 16.*

Hac in Ecclesia, & sub ejus potesta-

te duos esse gladios docemur. Spiritua-

lis alter ab Ecclesia manu Papæ, alter

temporalis pro Ecclesia manibus Regum

ac militum tractari debet imperante aut

permittente Papa. Sed decet gladium

esse sub gladio, temporalem scilicet po-

testatatem spirituali subjici: alioqui care-

rent ordine, quem statuit Apostolus. Ut

*Rom. 13. v. 1.*

testatur veritas, potestas spiritualis de-

bet temporalem instituere, ac judicare:

& sic comprobatur de Ecclesia vaticina-

tio Jeremiæ: *Constitui te super gentes & regna &c.*

*Jer. I. v. 10.*

Errantem itaque potestatem

profanam sacra, sacram inferiorem supe-

rior, supremam solus judicabit Deus, di-

centiae Apostolo: *Spiritualis homo judi-*

*1. Cor. 2. 15.*

*catur omnia, & ipse a nemine judicatur.*

Quisquis resistit huic potestati, Dei ordi-

nationi resistit: nisi Manetis instar duo

singat esse principia, quod falsum ac hæ-

reticum judicamus. Denique declara-

mus ac statuimus cuivis homini creato-

Sæcul. XIV. ad salutem opus esse, ut Romano Pon-  
A.C. 1302 tifici se submittat. Dabat 18 Novembr.

1302.

Hac in sanctione solerter distingue-  
da est expositio a decisione. Tota ex-  
positio pertinet ad probancum, potesta-  
tem profanam esse subjectam sacræ;  
& Papam haberi jus instituendi, cor-  
rigendique, ac exauthorandi summos  
Principes. Interim Bonifacius quan-  
tumvis promptus ad magna molimina,  
non audebat inferre hanc conseque-  
tiā ex suis principiis naturaliter suen-  
tem: aut potius Deus id non permittit.  
Sed ille satis habuit statuere genera-  
tim, quemlibet hominem esse obnoxium  
Papæ: quod nemo catholicus in du-  
biū vocat, dummodo haec propoſitio  
reſtrinγatur spiritualem ad potestatem.  
Et, ut vidimus, centum abhinc annos

c. Per vener.  
Sup. lib. 75.  
§. 42.

Papa Innocentius III aperte fatebatur  
a Rege Galliæ neminem agnoscere ſupe-  
riorem in temporalibus. Illa objec-  
tio, quod cum Manichæis admittat duo  
principia, quisquis potestatem profanam  
sacræ ſubjectam neget; haec, inquam,

Gel. epist. 8. ac nominatim in Papam S. Gelasium cla-  
Sup. lib. 30. re dicentem: Rationes, quibus præcipue  
§. 31. regitur orbis, ſunt due, authoritas ſa-  
cra Episcoporum, ac potestas regia.  
Iadem ſemper Imperatorem alloquens in-  
quit;

quit: Episcopi obtemperant tuis legibus <sup>secul. XIV.</sup>  
secundum temporalia, gnari te potestatem <sup>A.C. 1302.</sup>  
a Cœlo accepisse. Manichæi statuebant  
duas potestates oppositas, nemini subje-  
ctas, & quasi duo Numinæ. E contrario  
duæ potestates, quas nos agnoscimus,  
æ qualiter a Deo profectæ consentire in-  
ter se, as sibi mutuo subvenire debent.

Eadem die 18 Novembris, qua Ro- *Rayn.*  
mæ dedicatio basilicæ S. Petri celebra- 1302. n. 14.  
tur, Papa Bonifacius alias edebat litte-  
ras, per quas execratione generali de-  
vincit cunctos interceptores, spoliatores-  
que, ac moratores euntium ad Summam  
Sedem, aut inde revertentium, & ob-  
stantes illis, ne libere ad eam veniant;  
istamque censuram extendit in omnes  
cujuscunque dignitatis homines, etiam  
in Reges ac Imperatores, & ita quidem,  
ut nullum obstet privilegium libertatis ab  
anathemate subeundo. Et si vero hæc  
proscriptio fuerit generalis, & per anti-  
quam consuetudinem introducta contra  
moratores itineris Romani, ex ratione  
temporis illius patebat eam potissimum  
spectasse ad Regem Philippum Pulchrum,  
quippe qui vetuisset, ne Galliæ Præfules  
Papæ obediendi gratia inde abirent: &  
Bonifacius ea de re satis animum expli-  
cuit suum.

§. XIX.